

Виходить у Львові
щодня (крім неділей і
гр. кат. зьвят) о 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: улица
Чарнецького ч. 10.

ПИСЬМА приймають
ся лиш франковані.

РУКОПИСИ
вертають ся лиш на
окреме жаданє і за зло-
жонам оплати почт.

РЕКЛЯМАЦІЇ
квашпечатані вільні від
оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників па-
саж Гавсмана 9 і в ц.в.
Староствах на про-
вінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року К 2-40
на чверть року К 1-20
місячно . . . К—40
Поодинокє число 2 с.

З почтовою пе-
ресилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року К 5-40
на чверть р. К 2-70
місячно . . . К —90
Поодинокє число 6 с.

Вісти політичні.

*Австро-угорські справи. — Конференція бар.
Бінерта з гр. Кін-Гедерварім. — Новий закон
про чужинців в Англії*

З нагоди великодня подають віденські часописи німецькі звичайно обмислі політичні статті з загальними поглядами на політику. Сім разом одна з них заслугує на більшу увагу а іменно стаття бувшого німецького міністра земляка Прадого, котрий вже не кандидує до державної ради отже й суд его можна уважати більше предметовим.

Б. міністер Праде зазначає, що „народний парламент“ зовсім не дописав що до найважніших задач. Не здобув ся навіть на стільки житавої енергії, щоби виконувати контролю над державними фінансами, радити над державним бюджетом і его ухвалити, подбати про найкращі засоби для веденя і заспокоєня законних зобовязань, ухвалити закон про побір новобранців, відновити банковий привілей, оперти нашу грошеву господарку на законних основах. Так розумє бувший міністер і подає такі вигляди що до слідуєчих виборів: „Розглянувши образ національного наверствованя

населеня, побіч округів виборчих, угрупованє сторонництв, могутість і силу поодиноких політичних сторонництв і розваживши, що у нас правительство має тільки розмірно незначний вплив на вибір представителів народних, можна сподівати ся, що склад нової державної ради не багато буде инший від розвязаної. Як довго німецько-чеський спір не буде полагожденний, а в управі Чех заведений лад дорогою краєвого і державного законодавства, або иншим способом переведений, не будуть відносини в новій державній раді инакші, як доси, хоч би на ново єї розвязано і змінено регулямін. Зміна регуляміну без рівночасної розвязки язикового питаня і устанавленя пових розправ -- розправи в 8 язиках прямо неможливі -- не поможе нічого, бо й найбільше строгі постанови і найсильніша власть председателя стають немичними супротив того, наколи загрожені нею послы послугують ся иншою мовою і тим способом усувають ся з під регуляміну і дисциплінарної власти.

П. Президент міністрів бар. Бінерт і угорський президент кабінету гр. Кін відбули в четвер конференцію, котра тревала майже годину.

З угорських кругів приходить вість, що та конференція мала за предмет язикові приписи войскової процедури карної і що виміну

гадок що до того предмету доведено до кінця. Однак тому перечить віденська праса.

Тих переговорів, не можна було, на єї погляд, покінчити на попередній конференції, бо після інформацій з віродостойних жерел ще не дійшло до порозуміня, як також з причини, що войскова процедура карна належить до справ, які повинні бути управильнені в обох половинах монархії після однакових правил і котрих обосторонним парламентам не можна предложити перед тим, заки оба правительства порозуміють ся; вкінци й для того, що в справах, які для інтересу цілої монархії і для інтересу особливо Австрії суть так дуже важні, Корона не хоче підпірати ві одной сторони.

Угорський президент міністрів був у Най. Пана на авдиєнції. Дуже імовірно, що бар. Бінерт, котрий від часу виїзду Монарха до Вальве не мав нагоди зложити Цісареві рапорту, одержить вскорі також авдиєнцію.

Що до агаданой конференції кажуть віденські часописи, що она полишилась без успіху, в поглядах обох сторін не настала ніяка зміна, хоч бар. Бінерт робив не одну пробу усуненя ріжниць. Що однак бажанє порозуміня не ослабло, то певна річ. То що не удало ся его осягнути на послідній конференції, не

15)

ПРИГОДИ БРИГАДИЕРА ЖЕРАРДА.

З англійского — Конана Дойла.

(Дальше).

Помимо того, що як кажу, мав я три добрі коні, то однак постановив удати ся піхотою, бо тоді буду міг ліпше використати кожду сприяючу обставину, яка мені лиш лучить ся.

На мій гузарський мундур закинув я отже плащ, а на голову вложив сіру шапку, яку носить ся при воженю паші для войскових коний.

Дивуєте ся може, панове, длячого я не перебрав ся за селянина, але можу вам на то лиш тільки сказати, що чоловік чести лиш нерадо умирає смертю шпігуна. То все ріжниця, чи кого повісять, чи розстріляють его після вонного права. Так марно згинуть не хотів я.

По полудні вийшов я з табору і минув наші передні сторожі. Під плащем мав я дальновид, пістолет, ну і очевидно шаблю. В кишені була губка, камінь і кресиво.

Дві або три милі маширував я через виноградники, а ішов так добре, що в душі тишив ся і гадав собі, що треба бути лиш

мужчиною з дрібною розсудливою розваги та взяти ся розумно до річи, аби єї легко довести до кінця.

Кортєкса і Діплєссіса, котрі гальопували просто дорогою, мусіли гериляси очевидно побачити, але хитрий Жерар, котрий перекрадав ся поміж виноградниками, був зовсім иншим хлопцем.

Я перейшов вже яких пять миль не стрітивши навіть найменшої перешкоди. Остаточо задержав ся перед малою господою, перед котрою побачив кількацять візків і купу людий, перших, яких доси стрітив.

Тепер, коли я опинив ся поза становищами нашого войска, знав я, що кождий чоловік був моім ворогом. Тому я скрутив ся і підкрив ся до місця, з котрого міг безпечно приглядати ся всьому, що там дія ся. Я побачив, що були то селяни, котрі наклали на візки порожні бочки від вина. Я не знав, чи можуть мені бути помічні, чи може будуть мені шкодити і тому пустив ся в дальшу дорогу.

Однак вскорі пересьвідчивсь я, що моя задача не була така легка, як я собі спершу представляв. Коли поле стало підніматися в гору, скінчили ся виноградники, а я дістав ся на отвертий, гористий простір. Тому всунув ся я до рова і став приглядати ся околиці крізь дальновид.

Незабаром побачив я, що на кождім горбку стояла варта і що ті опришки виставили цілий ланцух сторожий, так як ми самі. Я чув о

організації того „Усьміхненого“ і мав тут перед собою практичний єї примір.

Між поодинокими горбками розтягав ся кордон передних сторожий і хоч я в широкім колесі обходив їх крила, то однак все бачив перед собою неприятеля.

Простір перед ними був так мало захоронений, що й шур навіть не був би пересмикнув ся, аби его не побачили. Очевидно не було би тяжко перекрасти ся крізь кордон серед ночи, як я то зробив в Англіїцями під Торрес Ведрас; але я був ще далеко від гори. Колиб я був хотів заждати, аж настане ніч, не був би міг дістати ся на верх гори, аби там о означенім часі підпалити костер.

Лежачи в рові роздумував я дуже глибоко над ріжними плянами, але що один — то небезпечніший від другого.

Вкінци прийшов мені до голови той тайний блєск, який являє ся все у хороброго чоловіка, коли той не піддає ся розпуці.

Я вам вже скавав, панове, що перед господою накладано на вози порожні бочки від вина. Воли перед візками стояли обернені головами на захід, отже очевидним було, що вози поїдуть в тім самим напрямі, в котрім і я прямував. Коли укрию ся в одной з таких бочок, то пож буде легкшого, як перехопити ся безпечно крізь лівні гериляси?

Плян той був так добрий і так знаменитий, що я не міг здержати окрику радости, коли мені прийшов на гадку. Я побіг сейчас до господи. Там укритий за плотом міг я дуже добре підглядати, що дія ся на дорозі.

рішає о нічим на будуче. Реченця нової конференції поки що не означено.

З тої причини розійшлися були поголоски, що переговори розбилися, однак ті поголоски неправдиві. Можна бути певним, що ні одна із сторін не допустила би до такого розбиття. Справа надто важна, аби її з легким серцем виставляти на небезпечність, а до того й самі труднощі не такі великі, аби їх при добрій волі не можна побороти.

Англійське правительство предложило в палаті послів проєкт закону о стереженю чужодержавних злочинців і охороні перед ними. Проєкт жадає від судів, щоби подавали причини, задля яких в поодиноких випадках не жадають видалення чужодержавних проступників. Далше проєкт для рецидивістів, зн. тих, що по видаленю знов вертають до Англії, підносить дотеперішню кару 3-місячної в'язниці на 2 роки. Вкінці заводить проєкт для поодиноких випадків поруки за чужинців. Чужинці, що живуть в Англії п'ять літ і не допустили ся ніякого злочину, вільні від сеї поруки. Обговорюючи се предложене правительство, мін. Черчіль заявив, що правительство має в своїм проєкті на оці головню емігрантів з тих держав, де морди, убийства і злочини є на днешнім порядку і де кождей поліційний урядник уважає ся ворогом. Дятого правительство мусить просити о повновласть домагати ся поруки навіть від тих емігрантів, що не допустили ся ніякого злочину. Крім сего правительство в проєкті до нового закона предвиджує постанову, силою котрої від чужинців буде вимагати ся поліційного дозволу на носенє оружия.

Сей проєкт як загально думають, викликаний недавню боротьбою російских анархістів з поліцією на Сідні стріт в Лондоні. Правительство хоче мати вільну руку в видалюваню „небажаних елементів“.

Н О В И Н К И.

Львів, 22 цвітня 1911.

— 3 нагоди надходячих сьвят пересилаємо нашим В. Пов. Читателям сердечні желаня: Христос воскрес!

— Є. Е. п. Намістник др. Михайл Бобржинський повернув вчера до Львова.

— Краєва Рада шкільна затвердила вибір о. Евг. Горницького на духовного члена греко-кат. обряду до окружної ради шкільної в Раві, о. Теод. Лежогоубского на духовного члена гр. кат. обряду до окружної ради шкільної позаміскої у Львові; Ст. гр. Вісницького і о. Ем. Криницького на відпоручників ради повітової до окружної ради шкільної в Сокалі; заіменувала заступниками учителів: Мик. Яцкова у філії акад. гімн. у Львові; о. Ромуальда Тумпаха в VII гім. у Львові, Макс. Худія в I гім. (польск.) в Станиславові; перенесла заступників учителів: Стан. Левицького з гімназії в Бродях до філії IV гім. у Львові; іменувала в народних школах Зофію Дембінську, учителькою 6-кл. женьської школи в Тереховлі, Вал. Вуйціка учителем, Ол. Якубовську і Леок. Підставку учит. 4 кл. шк. в Зачерві, о. Мих. Бодака учителем гр.-кат. релігії 4-кл. шк. в Сколті, Павл. Дубицьку учит. 4-кл. школи в Підзамчику, Ем. Носівну учителькою 2-кл. школи в Белзї; учителями і учительками 1-кл. шкіль: Ем. Шпіндерівну в Ланках малих, Авг. Гушкевича в Опаках, Вол. Вихлиньского в

Хмелєвій, Марию Роїцьку в Фільварках, Дм. Гуріка в Глібівці, Мар. Ірабиковську в Залучнім, Ст. Будзінського в Залією, Вільг. Говдовську в Гутиску олеськім.

— 3 нагоди надходячих Сьвят звертаємо увагу нашої суспільности на одню, доси не використано жерело доходу на „Рідну Школу“. Звістно, що на сьвята видає ся багато у нас гроша на алкогольчіві напої. Нехай лише кождей інтелігентний дїм в малій мірі менше закупить на ті сьвята горячих напоїв, а гроші на се призначені оберне на Р. Школу то сим певно причинить ся до збільшеня фонду на так благородну цїль. Наша молодіж, так академічна як і гімназійна — як також учениці семінарий та виділових шкіл мають саме тепер добру нагоду прислужитись народній справі, тому повинні сей клич, бойкот алкоголю, пропагувати між всіми верствами нашої суспільности чим чимало прислужать ся нашої суспільности. При сій нагоді пригадує ся, що всякі посилки грошеві належить посилати до „Дністра“ на кн. вкладачу ч. 6800, а письма, замітки і т. п. належить адресувати вурост до Кр. Шк. Союза, Львів, Домініканська 4, де належить також жадати чеків на Рідну Школу.

— Львівський магістрат оновіщує, що сего річна бранка в окрузі м. Львова відбуде ся в реальности під ч. 11 при улиці Яблоновских в днях 12—27 мая, кожного разу від 9 рано. До бранки є покликані три класи віку, а то уроджені в роках 1890, 1889 і 1888. Хто хоче осягнути правні полекші в сповнюваню військової служби, повинен внести відповідно удокументоване поданє до магістрату найдалше до 12 мая с. р.

— Виборчі протести. З Відня доносять, що в парламентарного будинку повиношено виборчі акти, які лежали там від 1907 р. і занимали кілька убікацій. В актах тих містять ся протести против 118 виборців. Акти ті перенесено до давнього будинку поштової каси оіцадности, де їх упорядкує ся і вишле ся назад до принадлежних країв і місцевостей; розуміє ся, що всі протести ще не-

Трех селян в червоних шапках було занятих накладанєм бочок. З одним возом вже покінчили, на другім був лиш перший ряд бочок. Кілька порожних бочок лежало ще перед господою.

Щастє мені сприяло — я все говорив, що щастє то жєпщина, котра не може оперти ся молодому і хороброму гузарови.

Коли я так жадав, вийшли всі три селяни до господи, бо був то дуже горячий день, а їм при праці захотїло ся пити.

Скоро, мов блискавка, вибіг я з мого укритя, вліз на віз і сховав ся в порожній бочці. Мала она спід, але не мала верхної покриви, а лежала на боці отвором обернена до середни.

Я лежав в ній як пес в буді, з колїнами підтягненими під саму бороду, бо бочки не були надто великі а я знов не такий дуже малий.

Ледве я опинив ся в бочці, вийшли селяни з господи і сейчас почув я над собою якийсь лоскіт, по чім пізнав, що на мою бочку кинули другу. Наклали їх тільки, одну на другій, що я сам не знав, як з мої бочки видобути ся.

Але на то було ще досить часу, а я не сумнівав ся, що мє казочне щастє і вроджений дотеп, котрі мене так далеко завели, не покинуть мене і в тім случаю.

Коли віз був вже зовсім повний, рушив в дорогу, а я сьміяв ся в бочці при кождім кроці, бо кождей з них приближував мене до цїли. Подорож відбувала ся поволи, а селяни ішли побіч возів. Пізнав я то по тім, що чув дуже близько їх голоси.

Видавались мені веселими людьми, бо сердечно сьміяли ся, ідучи коло воза. О чім розмовляли так весело, не міг я зрозуміти. Знаю вправді досить добре їх язик, але не міг вислухати нічо сьмішного з уриваних слів, які доносили ся до моїх уший.

Я вичислив собі по ході волів, що ми робили дві милі на годину. По півтретя години такої їзди, панове, з покорченими ногами, був я близькій удушеня і майже затроєний з причини шкідних газів. Але я обчислив собі, що по тім часі мусїли ми вже рівнину минути і

погінні були находити ся на краю ліса і у стїн гори.

Я почав роздумувати, як тут видїстатися з бочки. Гадав я вже о різних способах і розбирав їх на різні лади і сторони, коли то питанє рїшило ся в спосіб дуже простий, але рівночасно для мене зовсім несподіваний.

Віз нагло задержав ся, а я почув кілька строгих голосів.

— Де, де? — питав один.

— На вашім возі — сказав другий.

— Хто такий? — відозвав ся третій.

— Француский офіцер; я пізнав его по шапці і чоботах.

Ричали всі зі сьміху.

— Я дивив ся якраз з господи крізь вікно і бачив як влазив до бочки, а робив то так скоро, як торреадор в Севіллі, коли бик жєне ся за ним.

— До котрої бочки?

— Ось до тої — відповів оповідаючий і гримнув справді кулаком в то місце, де була моя голова.

Яке положєнє, панове, для чоловіка на моїм становищі. Нині, по сорок літах, ще цалєнію, коли то собі пригадаю.

Замкнений як птах в клітці і безсильний мусїв я слухати грубого сьміху тих опришків — а що гірше, мучила мене гадка, що мє післаництво скінчило ся не лише дуже погано, але також сьмішно. Я благословив би того чоловіка, котрий би пробив бочку кулею і в той спосіб вибавив мене з тяжкої біди.

Я чув тріскіт скидуваних на землю бочок, аж вкінці до мої бочки всунули ся два бородаті лиця і два дула карабінів.

Вхопили мене за рукави і витягнули на днешнє сьвітло. Я мусїв якось дивно виглядати, коли так стояв в осліпляючїм блеску сонця, глипаючи очима і втягаючи воздух.

Я був покручений і поломаний, не міг випрямити задеревілого тіла, а мій плащ був на половину червоний, як мундур англійских вояків. Я лежав в бочці від червоного вина.

Ті драби сьміяли ся чим раз голоснійше і голоснійше, ті пси, а коли я їм моїм певде-

нем і рухами давав пізнати цїлу мою для них погорду, ставало ще гірше.

Але навіть супротив таких тяжких обставин поводив ся я, як чоловік, яким я є, а коли почав їм поволи бистро приглядати ся, ні один з тих опришків не сьмів мені поглянути просто в очи.

Той один одинокий погляд довкола був для мене достаточний аби пересьвідчити ся о моїм положєню. Ті селяни зрадили мене одній з варт ґералєсів.

Було їх вєсьмох, дико виглядаючих, бородатих і оброслих, як малпи, в великих капелюхах і блюзах з многими гузиками, а мали на собі крім того яркі пояси. Кождей мав в руці рушницю і до того один або два пістолети за поясом.

Провідник, великий, бородатий хлопище, присунув дуло рушницї до мого уха, а між тим другі перешукували мої кишені. Забрали мені плащ, пістолет, дальновид, а що найгірше — губку, кресиво і камінь.

Нехай буде як хоче, а я був зруйнований, бо не мав вже средств до підпалєня костра, навіть коли би до него дістав ся.

Вєсьмох таких драбів і трех селян, панове, а я зовсім безборонний! Чи Стефан Жєрар полав в розпуку з тої причини? Чи утратив бистрість ума?

Ох, знаєте мене надто добре, панове, але ті прокляті розбишаки не знали мене ще. Ніколи ще не напружав я так цїлого мого ума, як іменно в тій хвили, коли видавало ся, що вже все страчене. Не прийде вам правда на думку, хоч би ви гадали до кінця сьвіта, яког підступу я ужив, аби видобути ся з їх рук; отже послухайте, а оповім вам.

Витягнули мене з воза і зревїдували, а я стояв ще покорчений і поломаний між ними. Задеревілість почала поволи уступати, а я безнастанно роздумував, в який спосіб їм висмикнути ся.

(Дальше буде).

полагоджені, хоч після нової виборчої реформи §. 41 вразно каже, що палата послів має найдалше в протигу одного року вибори справити. Додати треба, що председателем легітимационної комісії, котра в минулій сесії не полагодила ані одного протесту, був соціалістичний посол Дашинський.

— Град в Перемишлі. По високій температурі 18° Р. наступило нагле обниження в околицях Перохника, бо дня 19 с. м. о год. 3 і пів з полудня падав досить гребий град з обильним дощем. Товаришили громи і лискавки в хмарах, котрі надійшли в полудня. Град не загодів шкоди, бо овочеві дерева ще не розвинули ся, а ярина доперва засіяна.

† Померли: Йосифа з Лисовацьких Криницька, вдова по священнику, в Книгачині к. Станиславова дня 18 с. м. в 53 році життя: — Волод. Матвієвський, адв. канд. діяльний член всіх руских інституцій в Сокалі, дня 15 с. м. 1911 о годині 3 рано в Сокалі, а похорон відбув ся дня 16 с. м.

— Славянський концерт. В Константинополі заходом товариства славянських співаків, відбуло ся кілька концертів лише зі славянської музики і співу. Між відспіваними піснями подобали ся публиці найбільше українські народні пісні. Ось що пише про сей концерт одна тамошна часопись: „В програмі, украшеній чудово в стилі староруских мініатур виписано народні і штучні пісні. Хор виступив перший раз перед публицю, а вже при співі найгарніших українських народних пісень показав, що він під знаменитим проводом п. Тропенка осягнув високий степеи артистичного виконання. Славянська народна пісня, що вяже ся з різнородною церковною музикою, не в музикально легка, ані в ритмі ані в гармонії голосів. Мимо тих трудностей звучали хори свіжо і живо. Українська народна пісня є ніжнійша від московської. Дяше мелянхолью України. Звучить як шум вітру по степах, звенить як філі Дніпра. Деякі пісні мають історичну закраску, як оригінальний похід запорожських козаків, який своїм огнем цїрвав публицю до довгих, одушевлених оплесків.

— Ревізія в редакції „Ради“. В понеділок о год. 2-ій по полудни мала редакція кївської „Ради“ поліційну ревізію. Ревізію, що тревала цілу годину, переведено на приказ „охрани“ під проводом заступника пристава С. Капустянского. Перешукано особливо докладно бюро і стіл начально редактора В. Галевича, котрого завдалегідь арештовано ще ранше у власній хаті.

— З воздухоплавства. В Дрезні відбув ся в понеділок, в часі лат. великодних свят воздухоплавний конкурс, котрий скінчив ся катастрофою. До сего конкурсу ставало чотири бальони. Однак в наслідок сильного вітру всі ушкодили ся, так що лише оден бальон „Нордгаузен“, найменше ушкоджений, мав відбути лет. Однак перед часом, заки дано ще знак до відлету, сильна буря пірвала сей бальон в гору, а разом з ним пірвала і властителя фабрики Корна, який в останній хвилі учіпив ся бальона, щоби его придержати. Замітив се також керманіч Ольдман, а не могучи втягнути его до середини, постановив випустити газ і опустити бальон в долину. Але і се не удало ся ему, бо наглий вихор кинув бальонем в сторону забудованя газівні. Тепер Корн уратував ся, зіскочивши на дах будівлі. Майже рівночасно запалив ся в бальоні газ і вибухнув зі страшним гуком. Всі подорожні, які находили ся в сїм бальоні поупадали на дах газівні лекше або тяжше ранені, найбільше однак потерпів Ольманд, бо зломив ногу і мав дуже небезпечну рану на голові.

З Брукселі вибрав ся воздухоплавець Лязер в дорогу в трема сестрами і висів щасливо коло Берхем Ст. Агата.

В місцевости С. Грав у Франції причалив німецький бальон „Фрайбург“ і Б., яким кермував професор університету Роберт Лібман. Бальон сей перелетів в 22 годинах 1000 кілометрів. Місцева власть задержала подорожних, жадаючи від них легітимаций і паспортів та заплати ціла.

— Нова релігійна секта в Росії. В Росії, де так багато всяких релігійних сект, викрито в останнім часі ще одну секту. Викрито її зовсім случайно. В посаді Некрасово, перехтовского повіту, костромської губернії, шукали за пропавшим без вісти міщанином Долотовим і при сій нагоді під помостом нашпили трупи місцевих жителів, котрі померли своєю смертю. Трупи були обвинені в рогіжки та в полотно. З дальшого розсліджуваня виявило ся, що такі похорони мають релігійну підставу, бо так ховають своїх покійників члени секти „странників“. Ся секта естувала там уже давно, але викрили її аж тепер.

Телеграми.

Відень 22 цвітня. „Fremdenblatt“ доносить: Змучене послідними послуханнями і приняттями в замку зробило некористний вплив на малу хрипку, на яку цїсар терпить від довшого часу. В наслідок того, за порадою лікаря не буде цїсар перед відїздом до Пешту удїляти загальних аудієнцій і полишить ся о скілько можна в Шенбруні.

Відень 22 цвітня. Вчерашна аудієнція обох президентів міністрів у Монарха не принесла розвязаня спірної справи, яку становить у войскової новій процедурі карній справа, який язик має бути примінений супротив обжалованих, володіючих язиком німецьким і угорським.

Петербург 22 цвітня. У міністра справ заграничних Сазонова стверджено т. зв. гальо пучкі сухоти.

Париж 22 цвітня. Послїдні вісти з Фезу доносять, що положене Мулай Гафіда є безнадійне і що імовірно всі Европейці в тім місті зістали вирівані.

Константинополь 22 цвітня. Часописи доносять, що Малісорн по одержаню підкріпленя на ново напали на Турків коло Вуклі, але їх відперто. 50 з них полягло. Войско турецке обсадило стратегічно важні точки.

Солунь 22 цвітня. На лінії граничній Гусінів-Плява ворохобники і Черногорці заатакували турецкі форти. Вислано до тих місцевостей підкріпленя.

Берлин 22 цвітня. Після донесень Lokal Anzeiger-а прийде безусловно до розлому в моллотурецькім таборі.

Цїна збіжа У Львові.

дня 22-го цвітня:

Цїна в жорнах за 50 кїльо у Львові.

Пшениця	11—	до 11-20
Жито	7—	„ 7-25
Овес	8 30	„ 8-50
Ячмінь пашиний	7-75	„ 8-30
Ячмінь броварний	8 20	„ 9-50
Ріпак	—	„ —
Льнянка	—	„ —
Горох до вареня	11-80	„ 13 30
Вика	9—	„ 9-50
Бобик	8—	„ 8-30
Гречка	—	„ —
Кукурудза нова	—	„ —
Хмїль за 50 кїльо	—	„ —
Конюшина червона	65—	„ 80—
Конюшина біла	85—	„ 105—
Конюшина шведська	65—	„ 75—
Тимотка	45—	„ 55—

Рух поїздів залізничних

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу оередно-європейского.

ЗАМІТКА. Поїзди востанні означені гребим друком. Нічні годки від 6-00 вечером до 5-59 рано суть означені підтерненом часом мінукомах.

Приходять до Львова

за головний двірць:

- З Бракowa: 2-30, 8-55, 1-15, 1-30, 8-40, 7-27 10-10, 5-45, 10-05.
- З Підволочиск: 7-20, 12-00, 2-15, 5-40, 10-30.
- З Черновць: 12-20, 5-45*, 8-05, 10-21**, 2-05, 5-53, 8-35, 9-50.
- *) Із Станиславова. **) З Коломиї.
- Зі Стрия: 7-28, 11-45, 4-25, 7-41, 10-18*, 11-41
- *) Від 19/6 до 11/9 в недїлі і р. свята.
- З Самбора: 8-00, 9-58, 2-00, 9-00.
- З Сокаля: 7-32, 1-20, 8-00.
- З Яворова: 8-15, 5-00.
- З Підгаєць: 11-15, 9-58.

На Підгаєць:

- З Підволочиск: 7-01, 11-40, 2-00, 5-17, 10-13.
- З Підгаєць: 10-54, 9-44.
- З Винники: 6-29, 7-26, 11-55*.)
- *) Лиж в середу і субогу.

На Лячаків:

- З Підгаєць: 10-36, 9-27.
- З Винники: 7-08, 6-11, 11-38*.)
- *) Лиж в середу і субогу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

- До Бракowa: 12-45, 3-55, 6-04, 8-25, 8-40, 2-45 3-15, 6-55, 7-45, 11-15.
- До Підволочиск: 6-20, 10-40, 2-15, 8-10, 11-10 11-32.
- До Черновць: 2-50, 6-10, 9-10, 9-35, 2-23, 10-36 2-52*, 5-59**.)
- *) До Станиславова. **) До Коломиї.
- До Стрия: 7-30, 10-15, 6-30, 11-25, 1-45.
- До Самбора: 6-00, 9-05, 3-40, 10-40.
- До Сокаля: 7-34, 2-30, 7-10, 11-35*.)
- *) До Рави рускої лиж в недїлі.
- До Яворова: 8-20, 6-30.
- До Підгаєць: 5-58, 6-16.

З Підгаєць:

- До Підволочиск: 6-35, 11-00, 2-31, 8-33, 11-38.
- До Підгаєць: 6-12, 6-30.
- До Винники: 1-30, 10-30*.)
- *) Лиж в середу і субогу.

З Лячаків:

- До Підгаєць: 6-31, 6-50.
- До Винники: 1-49, 10-51*.)
- *) Лиж в середу і субогу.

Оповіденє.

Подаю сям до відомости всім інтересованим, що від пять (5) лїт займаюсь копанем керниць (студень) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кожній порі року і для цілковитого вдоволення властителя керниць.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниць до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зісовані керниць иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформацій на жадає подаю устно і письменно.

Іван Лесюк

господар в Ковалівці, п. п. Яблонів коло Коломиї.

За редакцію відповідє: Адам Креховецький.

Ц. к. уприв. га лицкий акційний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — Експозитури: в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартісні папери і монети по найдокладнійшій днівній курсі, не числячи ніякої провізії.

Біржові замовлення

виконує ся під найкращими умовами і уділяє ся всяких інформацій що-до певної і користної

льокації капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потручення провізії і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і інших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституцій так звані

Сховкові депозити (Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій ванцєрній касі сховок до виключного ужьтву і під власним ключом, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починає банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Принцип догично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.